

Pan Alois Melich se narodil 8. srpna roku 1930 v Semilech. Již od narození žije v domku v ulici Lhotecká, číslo popisné 74.

Jeho rodina vlastnila malé hospodářství, kde chovali dobytek a obhospodařovali půdu o sedmi a půl hektarech. Nejraději měl však, pan Melich, tatínkova koně.

Když bylo panu Melichovi osm let, vypukla na našem území 2. světová válka, která pro jeho rodinu znamenala značné zatížení a to hlavně v povinných dodávkách potravin vojákům, ale i pomoc ostatním lidem, kteří byli vyhnáni z pohraničí a přišli tak o své domovy.

Období 2. světové války bylo pro celou jeho rodinu velmi náročné, zvláště v době, kdy mu tatínka zavřeli na dva měsíce do vazby.

To nejhorší však přišlo až s nástupem komunistů po roce 1948. Pan Alois je v roce 1951 povolán na vojnu a pár měsíců na to (13.2. 1952) je jeho otec zatčen a posléze odsouzen na 6 let za vykonstruovanou kauzu s údajným dopisem. Po čtyřech letech (2.2. 1956) je prezidentem Zápotockým sice omilostněn, ovšem k propuštění dochází až o mnoho měsíců později v prosinci 1957. Vězení na otci pana Melicha zanechalo velké psychické i zdravotní problémy.

Pan Alois pracoval v semilské továrně TOFA, kde se vyráběli dřevěné hračky. Práce ho bavila, ale soudruzi po něm chtěli, aby se přidal do družstva a následně vstoupil do strany. Ten však oboje odmítá a proto jeho rodina postupně přichází o svůj majetek.

Jeho celoživotní láskou je hudba. Hraje na violocello a tubu. A také díky muzicírování se setkává se svojí budoucí ženou se kterou vychoval dvě děti.

Po sametové revoluci bojuje o navrácení rodinného statku a vyhrává. S manželkou se sice rozvedl, ale svůj podzim života opět tráví ve svém rodném domě, číslo popisné 74, kde vzpomíná na své radostné dětství a krušné dospívání.